

NUTID

EFTER VALEN.

Lantdagsvalens utgång har redan varit föremål för så mångsidig behandling i dagspressen, att vi kunna underlåta att uttala oss därom i allmänhet. Vi gå därför direkt till en granskning av desamma särskilt ur kvinnosynpunkt.

Vi ha då till först att konstatera, att antalet kvinnor i lantdagen denna gång åter stigit från 14 till 21. Denna höjning av antalet kvinnliga lantdagsmän var så mycket nödvändigare, som den fortgående minskningen vid de senaste valen: 25 år 1908, 21 år 1909, 17 år 1910 och 14 år 1911, lätt hade kunnat tydas som bevis på svalnande intresse från kvinnornas sida för deras så nyss förvärvade politiska medborgarrättigheter.

Under lantdagsvalens i andra avseenden ganska nedslående intryck, är denna framgång dock alltid en liten tröst, ty den bevisar, att kvinnorna dock ej sovit fullständigt. I detta sammanhang bör Svenska kvinnoförbundet få en särskild mention honorable för dess välordnade agitation för sina listor. I en del andra valkretsar ha kvinnor valts som de främsta bland sitt partis kandidater.

De 21 kvinnliga lantdagsmännen fördela sig på följande sätt mellan de olika partierna. Svenska folkpartiet 4 eller 16 $\frac{0}{10}$ av partiets lantdagsgrupp; socialdemokraterna 13 eller 14,4 $\frac{0}{10}$; ungfinnarna 2 eller 7 $\frac{0}{10}$; gammalfinnarna 2 eller 5,3 $\frac{0}{10}$. Agrarerna, som i tidigare skeden dock haft en kvinna inom sin lantdagsgrupp, ha allt sedan 1909 icke haft en enda.

Ur kvinnosynpunkt ha vi, medlemmar av Svenska folkpartiet, allt skäl att glädjas över, att vårt parti i detta avseende således är det mest frisinnade, likasom att dess kvinnor tyckas vara de mest vakna. Ty så måste väl den jämförelsevis höga procenten kvinnliga lantdagsmän inom detta parti förklaras. Hade övriga partier röstat in förhållandevis lika många kvinnor, skulle dessas antal i kammaren stigit till trettiofå. För rättvisans skull måste dock här framhållas, hurusom ungfinnarna i ett avseende äro särskilt ofördelaktigt ställda. De ha i regeln att påräkna endast par, tre kandidater inom varje valkrets och då är det alltid svårare att genomdriva en kvinna som en av dem.

Betraktar man valen i förhållande till valkretsarna, ha de flesta kvinnor, eller 4, invalts i Åbo södra, 3 i Nylands, 2 i var och en av Åbo norra, Tavastehus södra, Vasa södra, Viborgs västra och Viborgs östra, samt 1 i resp. Tavastehus norra, Kuopio vestra, Kuopio östra och St. Michels valkretsar. De återstående valkretsarna eller Vasa östra, Vasa norra, Uleåborgs södra, Uleåborgs norra samt självfallet Lappmarkens, som väljer endast *en* representant, ha icke invalt någon kvinna denna gång.

De uppställda kvinnliga kandidaternas antal var 41. Således har något över 50⁰/₀ av dessa genomdrivits. Också i detta avseende ställer sig förhållandet olika för de olika partierna. Svenska folkpartiet uppställde 5 och valde 4; socialdemokraterna 19 och valde 13; gammalfinnarna 7 och valde 2; ungfinnarna 8 och valde 2; agrarerna 1 och valde ingen; samt de krisliga arbetarne 1, men fingo överbud ingen representant.

De nu valda kvinnliga lantdagsmännen äro följande: doktor *Jenny af Forselles*, fröken *Annie Furuhjelm*, yrkesinspektör *Vera Hjelt* och redaktör *Dagmar Neovius* från Svenska folkpartiet; doktor *Tekla Hultin* och lärarinnan *Tilda Löthman*, ungfinnar; bondvärdinnan *Eveliina Alakulju* och friherrinnan *Iida Yrjö-Koskinen*, gammalfinnar

samt fru *Ida Aalle-Teljo*, fru *Mimmi Haapasalo*, fru *Sofia Hjulgren*, fru *Anni Huotari*, fru *Alma Jokinen*, fru *Mimmi Kanervo* fru *Hanna Karhinen*, fackföreningsombudet *Aura Kiiskinen*, lärarinnan *Hilja Pärssinen*, lärarinnan *Hulda Salmi*, sömmerskan *Anni Savolainen*, redaktör *Miina Sillanpää*, och fru *Elvira Vihersalo*, alla socialdemokrater.

De flesta av dem ha även suttit i en eller flere tidigare lantdagar. Nya äro *Annie Furuhjelm*, *Mimmi Haapasalo*, *Sofia Hjulgren*, *Hanna Karhinen* och *Elvira Vihersalo*.

Dagmar Neovius.